

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

		Talmud Navigator										
		מאן דאמר	כ	ט	ו	ז	ח	ה	י	א	ב	
קידושין-האשה נקנית	מימרא											
אדיך על צוראי דבריך, משיתסר ועד עשרים ותרתי	רבא לר' נתן בר אמר:							◆	■		◇	
מתמני סרי עד עשרים וארבעה.	ואמרי לה:							◆	■		◇	
כתנאי:									■			
(משלי כב) חנוך לנער על פי דרכו - ר' יהודה ורבי נחמיה, חד אמר: משיתסר ועד עשרים ותרתי	[חד: רבי יהודה/ רבי נחמיה]							◆	■		◇	
מתמני סרי ועד עשרים וארבעה.	[חד: רבי יהודה/ רבי נחמיה]							◆	■		◇	
עד היכן חייב אדם ללמד את בנו תורה?										^	◇	
כגון זבולון בן דן, שלימדו אבי אביו מקרא ומשנה ותלמוד, הלכות ואגדות.	רב יהודה אמר שמואל:									!	◇	
למדו מקרא - אין מלמדו משנה	מיתבי:								■	ז	◇	
מקרא - זו תורה	ואמר רבא:								■	ז	◇	
כזבולון בן דן ולא כזבולון בן דן, כזבולון בן דן - שלמדו אבי אביו, ולא כזבולון בן דן - דאילו התם מקרא, משנה ותלמוד, הלכות ואגדות, ואילו הכא מקרא לבד.										!	◇	
ואבי אביו מי מחייב?										ז	◇	
(דברים יא) ולמדתם אותם בניכם - ולא בני בניכם, ומה אני מקיים (דברים ד) והודעתם לבניך ולבני בניך? לומר לך, שכל המלמד את בנו תורה, מעלה עליו הכתוב כאילו למדו לו ולבנו ולבן בנו עד סוף כל הדורות	והתניא:									■	ז	◇
הוא דאמר כי האי תנא										!	◇	
ולמדתם אותם בניכם - אין לי אלא בניכם, בני בניכם מניין? ת"ל: והודעתם לבניך ולבני בניך א"כ, מה ת"ל בניכם? בניכם - ולא בנותיכם.	דתניא:									■	!	◇
כל המלמד את בן בנו תורה, מעלה עליו הכתוב כאילו קבלה מהר סיני, שנאמר: והודעתם לבניך ולבני בניך, וסמך ליה: יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב.	ריב"ל:									■	!	◇
רבי חייא בר אבא אשכחיה לריב"ל, דשדי דיסנא ארישיה וקא ממטי ליה לינוקא לבי כנישתא										○	◇	
מאי כולי האי?	א"ל: [רבי חייא בר אבא]									ז	◇	
מי זוטא דכתיב והודעתם לבניך, וסמך ליה יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב?	א"ל: [ריב"ל]									!	◇	
מכאן ואילך, רבי חייא בר אבא לא טעים אומצא, עד דמקרי לינוקא ומוספיה.	[רבי חייא בר אבא]									○	◇	
רבה בר רב הונא לא טעים אומצא, עד דמייתי לינוקא לבית מדרשא.	[רבה בר רב הונא]									○	◇	
מאי דכתיב: (דברים ו) ושננתם לבניך? אל תקרי ושננתם אלא ושלשתם, לעולם ישלש אדם שנותיו, שליש במקרא, שליש במשנה, שליש בתלמוד.	רב ספרא משום ר' יהושע בן חנניא:										■	◇
מי יודע כמה חיי?										ז	◇	
לא צריכא - ליומי.										!	◇	
לפיכך נקראו ראשונים סופרים - שהיו סופרים כל האותיות שבתורה, שהיו אומרים: וא"ו (ויקרא יא) דגחון - הציין של אותיות של ס"ת, (ויקרא י) דרש דרש - הציין של תיבות, (ויקרא יג) והתגלה - של פסוקים, (תהלים פ) יכרסמנה חזיר מיער - עי"ן דיער הציין של תהלים, (תהלים עח) והוא רחום יכפר עון - הציין דפסוקים.											■	◇
וא"ו דגחון מהאי גיסא, או מהאי גיסא?	בעי רב יוסף:										^	◇
נתי ס"ת ואימניהן	א"ל:										ז	◇
לא זוו משם עד שהביאו ספר תורה ומנאום?	מי לא אמר רבה בר בר חנה:									○	ז	◇
אינהו בקיאי בחסירות ויתרות, אנן לא בקיאינן.	א"ל: [רב יוסף]										!	◇
והתגלה מהאי גיסא, או מהאי גיסא?	בעי רב יוסף:										^	◇
פסוקי מיהא ליתו לימנוי	א"ל אביי:										ז	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בפסוקי נמי לא בקיאינן	[רב יוסף]											◇	ל.
במערבא פסקי ליה להאי קרא לתלתא פסוקי: (שמות יט) ויאמר ה' אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן.	דכי אתא רב אחא בר אדא אמר:											◇	ל.
המשת אלפים ושמונה מאות ושמונים ושמונה פסוקים הוו פסוקי ס"ת, יתר עליו תהלים שמונה, חסר ממנו דברי הימים שמונה.	תנו רבנן:											◇	ל.
ושנתם - שיהו דברי תורה מחודדים בפיך, שאם ישאל לך אדם דבר - אל תגמגם ותאמר לו, אלא אמור לו מיד, שנאמר: (משלי ז) אמור לחכמה אחותי את וגו', ואומר: (משלי ז) קשרם על אצבעותיך כתבם על לוח לבך, ואומר: (תהלים קכז) כחצים ביד גבור כן בני הנעורים, ואומר: (תהלים קכ) חצי גבור שנונים, ואומר: (תהלים מה) חציך שנונים עמים תחתיך יפלו, ואומר: (תהלים קכז) אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער.	תנו רבנן:											◇	ל.
מאי את אויבים בשער?												^	ל:
אפ"ל האב ובנו, הרב ותלמידו, ששוקין בתורה בשער אחד נעשים אויבים זה את זה, ואינם זוים משם עד שנעשים אוהבים זה את זה, שנאמר: (במדבר כא) את והב בסופה, אל תקרי בסופה אלא בסופה.	רבי חייא בר אבא:											◇	ל:
(דברים יא) ושמתם - סם תם, נמשלה תורה כסם חיים משל, לאדם שהכה את בנו מכה גדולה והניח לו רטיה על מכתו, ואמר לו: בני, כל זמן שהרטיה זו על מכתך, אכול מה שהנאתך ושתה מה שהנאתך, ורחוץ בין בחמין בין בצונן ואין אתה מתיירא, ואם אתה מעבירה הרי היא מעלה נומי כך הקב"ה אמר להם לישראל: בני, בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין, ואם אתם עוסקים בתורה - אין אתם נמסרים בידו, שנאמר: (בראשית ד) הלא אם תטיב שאת, ואם אין אתם עוסקין בתורה - אתם נמסרים רוצה אתה מושל בו, שנאמר: ואתה תמשל בו.	תנו רבנן:											◇	ל:
קשה יצר הרע, שאפילו יוצרו קראו רע, שנאמר: (בראשית ח) כי יצר לב האדם רע מנעוריו.	תנו רבנן:											◇	ל:
יצרו של אדם מתחדש עליו בכל יום, שנאמר: (בראשית ו) רק רע כל היום.	רב יצחק:											◇	ל:
יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש המיתו, שנאמר: (תהלים לו) צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו, ואלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו, שנאמר: אלהים לא יעזבונו בידו.	ואמר ר"ש בן לוי:											◇	ל:
בני, אם פגע בכך מנוול זה משכהו לבית המדרש, אם אבן הוא נימוח, ואם ברזל הוא מתפוצץ, שנאמר: (ירמיהו כג) הלא כה דברי כאש נאם ה' וכפטיש יפוצץ סלע, אם אבן הוא נימוח שנאמר: (ישעיהו נה) הוי כל צמא לכו למים, ואומר (איוב יד) אבנים שחקו מים.	תנא דבי ר' ישמעאל:											◇	ל:
להשיאו אשה.												◇	ל:
מנלן?												^	ל:
דכתיב: (ירמיהו כט) קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים.												◇	ל:
בשלמא בנו - בידו, אלא בתו - בידו היא?												◇	ל:
הכי קאמר להו: ניתן לה מידי ולבשייה ונכסייה, כי היכי דקפצו עליה אינשי.												◇	ל:
ללמדו אומנות.												◇	ל:
מנלן?												^	ל:
דאמר קרא: (קהלת ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת, אם אשה ממש היא - כשם שחייב להשיאו אשה, כך חייב ללמדו אומנות, אם תורה היא - כשם שחייב ללמדו תורה, כך חייב ללמדו אומנות.	חזקיה:											◇	ל:
אף להשיטו בנהר.	יש אומרים:											◇	ל:
מאי טעמא?												^	ל:
חיותיה הוא.												◇	ל:
כל שאינו מלמדו אומנות - מלמדו ליסטות.	רבי יהודה:											◇	ל:
ליסטות ס"ד?												◇	ל:
אלא, כאילו מלמדו ליסטות.												◇	ל:
מאי בינייהו?												◇	ל:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
איכא בינייהו, דאגמריה עיסקא.												!	◇	ל:		
כל מצות האב על הבן וכו'.													■	<	ל:	
מאי כל מצות האב על הבן?													^		ל:	
אילימא כל מצותא דמיחייב אבא למיעבד לבריה													!	◇	ל:	
נשים חייבות?													ז	◇	ל:	
האב חייב בבנו למולו ולפדותו	והתניא:												■	ז	◇	ל:
אביו אין, אמו לא													ז		ל:	
הכי קאמר: כל מצות האב המוטלת על הבן לעשות לאביו - אחד אנשים ואחד נשים חייבין.	רב יהודה:												!	◇	ל:	
תנינא להא דת"ר:													■		ל:	
איש - אין לי אלא איש, אשה מנין? כשהוא אומר: תיראו - הרי כאן שנים א"כ, מה ת"ל איש? איש סיפק בידו לעשות, אשה אין סיפק בידה לעשות, מפני שרשות אחרים עליה.	[תנו רבנן]												■	■	◇	ל:
נתגרשה, שניהם שוים.	רב אידי בר אבין אמר רב:												■		◇	ל:
נאמר: (שמות כ) כבוד את אביך ואת אמך, ונאמר: (משלי ג) כבוד את ה' מהונך, השוה הכתוב כבוד אב ואם לכבוד המקום	תנו רבנן:													■	◇	ל:
נאמר: (ויקרא יט) איש אמו ואביו תיראו, ונאמר: (דברים ו) את ה' אלהיך תירא ואותו תעבוד, השוה הכתוב מוראת אב ואם למוראת המקום														■	◇	ל:
נאמר: (שמות כא) מקלל אביו ואמו מות יומת, ונאמר: (ויקרא כד) איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו, השוה הכתוב ברכת אב ואם לברכת המקום														■	◇	ל:
אבל בהכאה - ודאי אי אפשר														■	◇	ל:
וכן בדיון, ששלשתן שותפין בו.														■	◇	ל:
שלשה שותפין הן באדם: הקב"ה, ואביו, ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקב"ה: מעלה אני עליהם כאילו דרתי ביניהם וכבדוני.	תנו רבנן:													■	◇	ל:
גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם, שבן מכבד את אמו יותר מאביו, מפני שמשדלתו בדברים, לפיכך הקדים הקב"ה כיבוד אב לכיבוד אם וגלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם, שהבן מתיירא מאביו יותר מאמו, מפני שמלמדו תורה, לפיכך הקדים הקב"ה מורא האם למורא האב.	תניא, רבי:													■	◇	ל: